

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2005/60/EF

2009/EØS/39/27

av 26. oktober 2005

om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 første og tredje punktum og artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Massive strømmer av svarte penger kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det felles marked, og terrorisme ryster samfunnet i dets grunnvoller. I tillegg til strafferettslige tiltak kan forebyggende tiltak via det finansielle system gi resultater.
- 2) Kreditt- og finansinstitusjoners soliditet, integritet og stabilitet og tilliten til det finansielle system som helhet kan skades alvorlig av at kriminelle og deres medvirkende forsøker å skjule opprinnelsen til utbytte av kriminell virksomhet eller kanalisere lovlige eller ulovlige midler til finansiering av terrorisme. For å unngå at medlemsstatene vedtar tiltak for å verne sine finansielle systemer, som kan være uforenlige med det indre markeds virkemåte og med rettsstatens regler og offentlig orden i Fellesskapet, er det nødvendig å treffe fellesskapstiltak på dette området.
- 3) Med mindre det treffes visse tiltak på fellesskapsplan kan personer som driver med hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, prøve å utnytte liberaliseringen av kapitalbevegelser og adgangen til å yte finansielle tjenester som det integrerte finansmarked innebærer, til å fremme sin kriminelle virksomhet.
- 4) Rådskonklusjonen 91/308/EØF av 10. juni 1991 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger⁽⁴⁾ ble vedtatt på bakgrunn av disse bekymringene på området hvitvasking av penger. I henhold til direktivets bestemmelser skulle medlemsstatene forby hvitvasking av penger og pålegge finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner og en lang rekke andre finansinstitusjoner, å identifisere sine kunder, oppbevare opplysninger på en tilfredsstillende måte, opprette interne framgangsmåter for opplæring av personalet og forebygging av hvitvasking av penger og å melde ethvert tegn på hvitvasking av penger til vedkommende myndigheter.
- 5) Hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme foregår ofte på internasjonal plan. Tiltak som treffes bare på nasjonalt plan eller til og med på fellesskapsplan, uten å ta hensyn til samordning og samarbeid på internasjonal plan, vil ha svært begrensede virkninger. De tiltak som Fellesskapet vedtar på dette området, bør derfor være i samsvar med andre tiltak som treffes i andre internasjonale fora. Fellesskapets tiltak bør fortsatt ta særlig hensyn til anbefalingene fra Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger (heretter kalt «FATF»), som er det fremste internasjonale organ til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Ettersom FATF-anbefalingene ble revidert og betydelig utvidet i 2003, bør dette direktiv bringes i samsvar med denne nye internasjonale standarden.
- 6) Generalavtalen om handel med tjenester (GATS) gir medlemmene mulighet til å vedta de tiltak som er nødvendige for å verne den offentlige moral og forebygge bedrageri og å vedta tiltak av tilsynsmessige årsaker, herunder for å sikre det finansielle systems stabilitet og integritet.
- 7) Selv om hvitvasking av penger til å begynne med var begrenset til narkotikaforbrytelser, har utviklingen de senere år gått mot en mye videre definisjon av hvitvasking basert på et bredere spekter av primærlovbrudd. Et bredere spekter av primærlovbrudd letter meldingen av mistenkelige transaksjoner og internasjonalt samarbeid på dette området. Definisjonen av alvorlig forbrytelse bør derfor bringes i samsvar med definisjonen av alvorlig forbrytelse i Rådets rammebeslutning 2001/500/JIS av 26. juni 2001 om hvitvasking av penger, identifikasjon, sporing, frysing, beslaglegging av redskaper til og utbytte av kriminell virksomhet⁽⁵⁾.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 87/2006 av 7. juli 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 52, 19.10.2006, s. 19.

⁽¹⁾ Uttalelse avgitt 11. mai 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 40 av 17.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 26. mai 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 19. september 2005.

⁽⁴⁾ EFT L 166 av 28.6.1991, s. 77. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådskonklusjon 2001/97/EF (EFT L 344 av 28.12.2001, s. 76).

⁽⁵⁾ EFT L 182 av 5.7.2001, s. 1.

- 8) Videre utgjør misbruk av det finansielle system til kanalisering av penger fra kriminalitet eller til og med lovlige penger til terroristformål en klar risiko for det finansielle systems integritet, virkemåte, omdømme og stabilitet. Dette direktivs forebyggende tiltak bør derfor omfatte ikke bare håndtering av penger som stammer fra kriminalitet, men også innsamling av penger eller formuesgoder til terroristformål.
- 9) Selv om det ved direktiv 91/308/EØF ble innført en plikt til å identifisere kunden, inneholder direktivet relativt få nærmere opplysninger om relevante framgangsmåter for dette. I betraktning av den avgjørende betydning dette aspektet har for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, bør det i samsvar med nye internasjonale standarder innføres mer spesifikke og detaljerte bestemmelser om identifikasjon av kunden og den reelle eier samt kontroll av deres identitet. For dette formål er det avgjørende at «reell eier» defineres nøyaktig. Dersom det ikke er fastslått hvilke enkeltpersoner som tilgodeses av et rettssubjekt eller en rettslig ordning som f.eks. en stiftelse eller et forvaltningsselskap, og det derfor er umulig å identifisere en enkeltperson som reell eier, vil det være tilstrekkelig å identifisere den persongruppen som er utpekt som tilgodesett av stiftelsen eller forvaltningsselskapet. Dette kravet bør ikke omfatte identifikasjon av enkeltpersoner innen denne persongruppen.
- 10) De institusjonene og personene som omfattes av dette direktiv, bør i samsvar med dette direktiv fastslå og kontrollere den reelle eiers identitet. For å oppfylle dette kravet bør det være opp til disse institusjonene og personene om de vil benytte seg av offentlige registre over reelle eiere, be sine kunder om relevante opplysninger eller innhente opplysningene på annen måte, idet det tas hensyn til at omfanget av slike kundekontrolltiltak henger sammen med risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, som avhenger av kundetype, forretningsforbindelse, produkt eller transaksjon.
- 11) Kredittavtaler der kredittkontoen utelukkende tjener til avvikling av lån, og der tilbakebetalingen av lånet skjer fra en konto som er åpnet i kundens navn hos en kredittinstitusjon som omfattes av dette direktiv i henhold til artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c), bør i sin alminnelighet anses som et eksempel på mindre risikable transaksjoner.
- 12) I den grad de som stiller formuesgoder til rådighet for et rettssubjekt eller en rettslig ordning, har betydelig kontroll over bruken av formuesgodene, bør de identifiseres som reelle eiere.
- 13) Forvaltningsforhold brukes i stort omfang i forbindelse med handelsvarer som et internasjonalt anerkjent virkemiddel på de for en stor del overvåkede engrosfinansmarkedene. Det er ingen plikt til å identifisere den reelle eier bare fordi det i dette bestemte tilfellet foreligger et slikt forvaltningsforhold.
- 14) Dette direktiv bør også få anvendelse på den virksomhet som institusjoner og personer som omfattes av direktivet, utfører på Internett.
- 15) Den skjerpede kontrollen i finanssektoren har fått personer som driver med hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, til å søke andre metoder for å skjule opprinnelsen til utbytte av kriminell virksomhet, og ettersom slike kanaler kan brukes til å finansiere terrorisme, bør plikten til å motarbeide hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme omfatte livsforsikringsformidlere og ytere av tjenester til forvaltningsselskaper og andre selskaper.
- 16) Foretak som allerede faller inn under et forsikringsforetaks lovbestemte ansvar, og som derfor faller inn under dette direktivs virkeområde, bør ikke tas med i kategorien forsikringsformidler.
- 17) At en person er et selskaps leder eller sekretær, innebærer ikke i seg selv at vedkommende er en yter av tjenester til forvaltningsselskaper og andre selskaper. Av den grunn omfatter definisjonen bare de personer som i forretningsammenheng opptrer som et selskaps leder eller sekretær for tredjemann.
- 18) Store kontantbetalinger har gjentatte ganger vist seg å være svært utsatt for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. I de medlemsstater som tillater kontantbetaling over den fastsatte terskelen, bør derfor alle fysiske og juridiske personer som i forretningsammenheng handler med varer, omfattes av dette direktiv når de godtar slike kontantbetalinger. Forhandlere av varer av høy verdi, for eksempel edelstener, edelmetaller eller kunstverker, samt auksjonarier, omfattes under alle omstendigheter av dette direktiv i den grad de mottar kontantbetaling med et beløp på 15 000 euro eller mer. For å sikre effektiv overvåking av at denne potensielt omfattende gruppen av institusjoner og personer overholder dette direktiv, kan medlemsstatene særlig konsentrere sin overvåkingsvirksomhet om fysiske og juridiske personer som handler med varer som er utsatt for en relativt høy risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, i samsvar med prinsippet om tilsyn på grunnlag av risiko. Med tanke på de forskjellige situasjonene i de forskjellige medlemsstatene kan medlemsstatene beslutte å vedta strengere bestemmelser for på en passende måte å håndtere risikoen forbundet med store kontantbetalinger.

- 19) Ved direktiv 91/308/EØF ble notarer og andre uavhengige jurister omfattet av virkeområdet for Fellesskapets tiltak mot hvitvasking av penger. Dette bør fortsatt være tilfellet i dette direktiv. Disse juristene, som definert av medlemsstatene, omfattes av bestemmelsene i dette direktiv når de deltar i finansielle transaksjoner eller transaksjoner på vegne av foretak, herunder skatterådgivning, der faren er størst for at disse juristenes tjenester misbrukes til hvitvasking av utbytte av kriminell virksomhet eller til finansiering av terrorisme.
- 20) Når uavhengige yrkesutøvere som yter juridisk bistand og er rettslig godkjent og kontrollert, f.eks. advokater, vurderer en klients rettslige stilling eller representerer en klient ved rettergang, vil det i henhold til direktivet imidlertid ikke være hensiktsmessig i forbindelse med slik virksomhet å forplikte disse juristene til å melde eventuelle mistanker om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Det må gjøres unntak fra enhver plikt til å melde opplysninger som er mottatt før, under eller etter en rettergang, eller i forbindelse med vurderingen av en klients rettslige stilling. Juridisk bistand omfattes dermed fortsatt av taushetsplikt, med mindre den juridiske rådgiveren deltar i hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, den juridiske bistanden gis med henblikk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, eller advokaten vet at klienten søker juridisk bistand med henblikk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.
- 21) Direkte sammenlignbare tjenester må behandles på samme måte når de ytes av yrkesgrupper som omfattes av dette direktiv. For å sikre de rettigheter som er fastsatt i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter og i traktaten om Den europeiske union, når det gjelder revisorer, eksterne regnskapsførere og skatterådgivere, som i visse medlemsstater kan forsvare eller representere en klient ved rettergang eller vurdere en klients rettslige stilling, bør de opplysninger som de får tilgang til under utførelsen av disse oppgavene, ikke omfattes av meldingsplikten i henhold til dette direktiv.
- 22) Det bør erkjennes at risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme ikke er den samme i alle tilfeller. I tråd med en tilnærming på grunnlag av risiko bør det innføres et prinsipp i Fellesskapets regelverk om at forenklet kundekontroll tillates i tilfeller der det er hensiktsmessig.
- 23) Unntaket med hensyn til identifikasjon av reelle eiere av felles kontoer som føres av notarer eller andre uavhengige jurister, bør ikke berøre de plikter disse notarer eller andre uavhengige jurister har i henhold til dette direktiv. Disse pliktene innebærer at slike notarer eller andre uavhengige jurister selv har plikt til å identifisere reelle eiere av felles kontoer som de fører.
- 24) Dessuten bør det i Fellesskapets regelverk erkjennes at det i visse situasjoner er større risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Selv om identiteten og forretningsprofilen til alle kunder bør fastslås, er det tilfeller der det kreves særlig grundig identifikasjon og kontroll av kunden.
- 25) Dette gjelder særlig for forretningsforbindelser med enkeltpersoner som innehar eller har innehatt viktige offentlige stillinger, særlig personer fra stater der korrupsjon er utbredt. Slike forhold kan utsette særlig finanssektoren for betydelig risiko med hensyn til omdømme og/eller juridisk. Den internasjonale innsatsen for å bekjempe korrupsjon berettiger også et behov for økt oppmerksomhet om slike tilfeller og at alle normale kundekontrolltiltak treffes for politisk utsatte personer innenlands eller utvidede kundekontrolltiltak for politisk utsatte personer som bor i en annen medlemsstat eller en tredjestat.
- 26) Innhenting av godkjenning fra øverste ledelse ved opprettelse av forretningsforbindelser bør ikke innebære godkjenning fra styret, men fra den som er direkte overordnet personen som søker slik godkjenning.
- 27) For å unngå gjentatte kundeidentifikasjoner som fører til forsinkelser og ineffektivitet i forretningsdriften, bør det, med forbehold for egnede sikkerhetstiltak, være tillatt å motta nye kunder som er identifisert andre steder. Dersom en institusjon eller person som omfattes av dette direktiv, benytter seg av tredjemann, påhviler det endelige ansvar for kundekontrollen den institusjon eller person som kunden mottas av. Tredjemann, eller den som mottar kunden, beholder også sitt ansvar for alle kravene i dette direktiv, herunder kravet om å melde mistenkelige transaksjoner og oppbevare registre, i den grad vedkommende og kunden har en forbindelse som omfattes av dette direktiv.

- 28) I tilfelle agentur- eller utsettingsforhold på kontraktbasis mellom institusjoner eller personer som omfattes av dette direktiv, og eksterne fysiske eller juridiske personer som ikke omfattes av det, må eventuelle forpliktelser til å motarbeide hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme for disse agentene eller eksterne tjenesteyterne som del av institusjoner eller personer som omfattes av dette direktiv, følge bare av kontrakten og ikke av dette direktiv. Ansvar for å overholde dette direktiv påhviler fortsatt institusjonen eller personen som omfattes av direktivet.
- 29) Mistenkelige transaksjoner bør meldes til den finansielle etterretningsenheten, som fungerer som nasjonalt senter for mottak, analyse og formidling til vedkommende myndigheter av mistenkelige transaksjoner og andre opplysninger om potensiell hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Dette forplikter ikke medlemsstatene til å endre sine eksisterende meldingssystemer dersom meldingen skjer gjennom andre myndigheter med ansvar for håndheving av loven, så lenge disse opplysningene viderefordles raskt og ufiltrert til finansielle etterretningsenheter, slik at disse kan utføre sine oppgaver, herunder internasjonalt samarbeid med andre finansielle etterretningsenheter, på en tilfredsstillende måte.
- 30) Som unntak fra det alminnelige forbudet mot å utføre mistenkelige transaksjoner kan institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, utføre mistenkelige transaksjoner før de underretter vedkommende myndigheter, dersom det er umulig å unnlate å utføre transaksjonen, eller dersom en unnlattelse vil kunne hindre forfølgelse av dem som tilgodeses av en mistenkt transaksjon, med henblikk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Dette bør imidlertid ikke berøre internasjonale forpliktelser som medlemsstatene har inngått for omgående å fryse midler eller andre eiendeler som tilhører terrorister, terroristorganisasjoner eller dem som finansierer terrorisme, i samsvar med relevante resolusjoner fra FNs sikkerhetsråd.
- 31) Dersom en medlemsstat beslutter å anvende unntakene i artikkel 23 nr. 2, kan den tillate eller kreve at det selvregulerende organ som representerer personene omhandlet i nevnte artikkel, ikke formidler opplysninger som er innhentet fra disse personene under omstendighetene omhandlet i nevnte artikkel til den finansielle etterretningsenheten.
- 32) Det har vært en rekke tilfeller der ansatte som melder om sine mistanker om hvitvasking av penger, blir utsatt for trusler eller represalier. Selv om dette direktiv ikke kan gripe inn i medlemsstatenes rettergang, er dette spørsmål av vesentlig betydning for et effektivt system for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Medlemsstatene bør være oppmerksomme på dette problemet og gjøre det de kan for å verne ansatte mot slike trusler og represalier.
- 33) Videreformidling av opplysninger som omhandlet i artikkel 28 må være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger til tredjestater som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾. Videre kan bestemmelsene i artikkel 28 ikke berøre nasjonal lovgivning om personvern og taushetsplikt.
- 34) Personer som bare omarbeider papirdokumenter til elektroniske data på grunnlag av en kontrakt med en kredittinstitusjon eller finansinstitusjon, faller ikke inn under dette direktivs virkeområde; dette gjelder også fysiske eller juridiske personer som forsyner kreditt- eller finansinstitusjoner med fondsoverføringsmeldinger eller andre støttesystemer eller med avregnings- og oppgjørssystemer.
- 35) Hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme er internasjonale problemer, og bør bekjempes på internasjonalt plan. Når Fellesskapets kreditt- og finansinstitusjoner har filialer og datterforetak i tredjestater der lovgivningen på dette området er utilstrekkelig, bør de, for å unngå å anvende svært forskjellige standarder innenfor én institusjon eller gruppe av institusjoner, anvende fellesskapsstandarden eller underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten dersom dette er umulig.
- 36) Det er viktig at kreditt- og finansinstitusjoner raskt kan besvare forespørsler om opplysninger om hvorvidt de har forretningsforbindelser med navngitte personer. Med sikte på å identifisere slike forretningsforbindelser for raskt å kunne stille slike opplysninger til rådighet, bør kreditt- og finansinstitusjoner ha effektive systemer som står i forhold til virksomhetens omfang og art. Særlig bør kredittinstitusjoner og større finansinstitusjoner ha elektroniske systemer til rådighet. Denne bestemmelsen er av særlig betydning i forbindelse med framgangsmåter som fører til tiltak som f.eks. frysing eller beslaglegging av eiendeler (herunder terroristers eiendeler), i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning eller fellesskapsregelverk med sikte på å bekjempe terrorisme.

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

- 37) I dette direktiv fastsettes detaljerte regler for kundekontroll, herunder utvidet kundekontroll for høyrisikokunder eller -forretningsforbindelser, for eksempel egnede framgangsmåter for å fastslå om en person er en politisk utsatt person, og visse ytterligere, mer detaljerte krav, for eksempel framgangsmåter og tiltak for å sikre overholdelse av de aktuelle bestemmelsene. Alle disse kravene skal oppfylles av hver av institusjonene og personene som omfattes av dette direktiv, mens medlemsstatene forventes å tilpasse den detaljerte gjennomføringen av disse bestemmelsene til de forskjellige yrkenes særtrekk og forskjellene i omfang og størrelse for de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv.
- 38) For å sikre at institusjoner og andre som er underlagt Fellesskapets regelverk på dette området, forblir engasjert, bør de om mulig få tilbakemelding om nytten og oppfølgingen av meldingene de framlegger. For å muliggjøre dette og for å kunne vurdere effektiviteten til deres systemer til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, bør medlemsstatene føre relevante statistikker og forbedre dem.
- 39) Ved nasjonal registrering eller godkjenning av et veksekontor, en yter av tjenester til forvaltningsselskaper og andre selskaper eller et kasino må vedkommende myndigheter sikre at de personer som faktisk leder eller skal lede slike foretaks forretningsvirksomhet, og de reelle eierne av slike enheter er pålitelige og egnede personer. Kriteriene for å avgjøre hvorvidt en person er pålitelig og egnet, bør fastsettes i samsvar med nasjonal lovgivning. Slike kriterier bør minst gjenspeile behovet for å verne slike foretak mot å bli misbrukt av lederne eller de reelle eierne til kriminelle formål.
- 40) Tatt i betraktning at hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme er av internasjonal karakter, bør samordning og samarbeid mellom finansielle etterretningsenheter som omhandlet i rådsbeslutning 2000/642/JIS av 17. oktober 2000 om ordninger for samarbeid mellom finansielle etterretningsenheter i medlemsstatene med hensyn til utveksling av opplysninger⁽¹⁾, herunder opprettelse av et nett av finansielle etterretningsenheter i EU, fremmes i størst mulig grad. For dette formål bør Kommisjonen gi den nødvendige bistand for å lette slik samordning, herunder finansiell bistand.
- 41) Betydningen av å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme bør få medlemsstatene til i sin nasjonale lovgivning å fastsette virkningsfulle sanksjoner som står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, for manglende overholdelse av nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv. Det bør vedtas sanksjoner for fysiske og juridiske personer. Ettersom juridiske personer ofte er involvert i kompliserte transaksjoner med henblikk på hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, bør sanksjonene også tilpasses den virksomhet som utøves av juridiske personer.
- 42) Fysiske personer som utøver virksomhet som nevnt i artikkel 2 nr. 1 punkt 3 bokstav a) og b) innenfor en juridisk persons struktur, men på uavhengig grunnlag, bør ha et selvstendig ansvar for å overholde bestemmelsene i dette direktiv, med unntak av artikkel 35.
- 43) En avklaring av de tekniske sidene ved reglene fastsatt i dette direktiv kan være nødvendig for å sikre effektiv og tilstrekkelig enhetlig gjennomføring av dette direktiv, idet det tas hensyn til de forskjellige finansielle instrumenter, yrker og risikoer i de forskjellige medlemsstater samt til den tekniske utvikling i kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Kommisjonen bør derfor få fullmakt til å vedta gjennomføringstiltak, for eksempel visse kriterier for å identifisere lav- og høyrisikosituasjoner der forenklet kontroll kan være tilstrekkelig, eller der det kreves utvidet kontroll, forutsatt at disse ikke endrer de grunnleggende elementene i dette direktiv, og forutsatt at Kommisjonen handler i samsvar med prinsippene som er fastsatt her, etter samråd med Komiteen for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
- 44) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽²⁾. For dette formål bør det nedsettes en ny komité for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, til erstatning for kontaktutvalget for hvitvasking av penger nedsatt ved direktiv 91/308/EØF.
- 45) I betraktning av de svært omfattende endringene som ville være nødvendige i direktiv 91/308/EØF, bør det oppheves av hensyn til klarheten.
- 46) Ettersom målet for dette direktiv, nemlig å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

⁽¹⁾ EFT L 271 av 24.10.2000, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

47) Når Kommisjonen utøver sin gjennomføringsmyndighet i samsvar med dette direktiv, bør den ta hensyn til følgende prinsipper: behovet for høy grad av innsyn og samråd med de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, samt Europaparlamentet og Rådet, behovet for å sikre at vedkommende myndigheter er i stand til å sørge for at reglene overholdes konsekvent, den langsiktige balansen mellom kostnader og nytte for de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, i alle gjennomføringstiltak, behovet for å sikre den nødvendige fleksibilitet ved anvendelsen av gjennomføringstiltakene ut fra en tilnærming som bygger på risikovurdering, behovet for å sikre sammenheng med annet fellesskapsregelverk på området, og behovet for å verne Fellesskapet, dets medlemsstater og deres borgere mot følgene av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

48) I dette direktiv respekteres de grunnleggende rettigheter og overholdes de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Ingen bestemmelse i dette direktiv må tolkes eller gjennomføres på en måte som ikke er forenlig med Den europeiske menneskerettighetskonvensjon —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

1. Medlemsstatene skal sikre at hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme forbys.
2. Følgende handlinger anses som hvitvasking av penger for dette direktivs formål dersom de utføres med forsett:
 - a) konvertering eller overdragelse av formuesgoder i den hensikt å skjule eller tilsløre formuesgodenes ulovlige opprinnelse, eller å hjelpe noen som er innblandet i slik virksomhet, med å unngå de rettslige følgene av vedkommendes handlinger, når den som gjør dette, vet at formuesgodene stammer fra kriminell virksomhet eller fra deltaking i slik virksomhet,
 - b) å skjule eller tilsløre formuesgoders reelle art, opprinnelse eller plassering, råderett over dem, deres bevegelser, eiendomsretten til dem eller rettighetene knyttet til dem,

når den som gjør dette, vet at de stammer fra kriminell virksomhet eller fra deltaking i slik virksomhet,

- c) erverv, besittelse eller bruk av formuesgoder, når den som mottar formuesgodene på tidspunktet for mottakelsen vet at de stammer fra kriminell virksomhet eller fra deltaking i slik virksomhet,
 - d) deltaking i, medvirkning til eller forsøk på å oppmuntre eller gi hjelp og råd i forbindelse med noen av handlingene nevnt i de foregående bokstaver.
3. Det skal også betraktes som hvitvasking av penger dersom virksomheten som lå til grunn for formuesgodene som skulle hvitvaskes, foregikk på en annen medlemsstats territorium eller i en tredjestat.

4. I dette direktiv menes med «finansiering av terrorisme» framskaffelse eller innsamling av midler på en hvilken som helst måte, direkte eller indirekte, i den hensikt å bruke dem eller med kjennskap til at de vil bli brukt, helt eller delvis, til å utføre noen av lovbruddene som er omhandlet i artikkel 1-4 i Rådets rammebeslutning 2002/475/JIS av 13. juni 2002 om bekjempelse av terrorisme⁽¹⁾.

5. Kjennskap, forsett eller motiv som vilkår for at handlingene nevnt i nr. 2 og 4 skal foreligge, kan fastslås på grunnlag av faktiske, objektive omstendigheter.

Artikkel 2

1. Dette direktiv får anvendelse på
 - 1) kredittinstitusjoner,
 - 2) finansinstitusjoner,
 - 3) følgende juridiske eller fysiske personer når de utøver sitt yrke:
 - a) revisorer, eksterne regnskapsførere og skatterådgivere,
 - b) notarer og andre uavhengige jurister når de, på vegne av sin klient og for dennes regning deltar i en hvilken som helst finansiell transaksjon eller en transaksjon med fast eiendom, eller bistår klienten med planlegging eller gjennomføring av transaksjoner i forbindelse med
 - i) kjøp og salg av fast eiendom eller foretak,
 - ii) forvaltning av klienters penger, verdipapirer eller andre eiendeler,

⁽¹⁾ EFT L 164 av 22.6.2002, s. 3.

- iii) åpning eller forvaltning av bank-, spare- eller verdipapirkontoer,
- iv) framskaffelse av nødvendig kapital til opprettelse, drift eller ledelse av selskaper,
- v) opprettelse, drift eller ledelse av forvaltningsselskaper, selskaper eller lignende strukturer,
- c) ytere av tjenester til forvaltningsselskaper og andre selskaper som ikke allerede er omfattet av bokstav a) eller b),
- d) eiendomsめglere,
- e) andre fysiske eller juridiske personer som handler med varer, bare dersom betaling foretas i kontanter med et beløp på minst 15 000 euro, enten transaksjonen utføres i én enkelt operasjon eller i flere operasjoner som ser ut til å henge sammen,
- f) kasinoer.

2. Medlemsstatene kan beslutte at juridiske og fysiske personer som utøver finansiell virksomhet leilighetsvis og bare i et svært begrenset omfang, der det er lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, ikke omfattes av artikkel 3 nr. 1 eller 2.

Artikkel 3

I dette direktiv menes med:

- 1) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 1 nr. 1 første ledd i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾, samt filialer som definert i artikkel 1 nr. 3 i nevnte direktiv, beliggende innenfor Fellesskapet, av kredittinstitusjoner med hovedkontor i eller utenfor Fellesskapet,
- 2) «finansinstitusjon»
 - a) andre foretak enn kredittinstitusjoner som utfører én eller flere typer virksomhet nevnt i nr. 2-12 og nr. 14 på listen i vedlegg I til direktiv 2000/12/EF; dette omfatter virksomhet ved vekslekontorer og pengeoverføringskontorer,
 - b) et forsikringselskap som er behørig godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF om livsforsikring⁽²⁾, dersom det utøver virksomhet som omfattes av nevnte direktiv,
 - c) et investeringsforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/

EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽³⁾,

- d) et foretak for kollektiv investering som markedsfører sine andeler eller aksjer,
- e) en forsikringsformidler som definert i artikkel 2 nr. 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsformidling⁽⁴⁾, unntatt forsikringsformidlere som omhandlet i nevnte direktivs artikkel 2 nr. 7, når de formidler livsforsikring og andre tjenester knyttet til investering,
- f) filialer beliggende i Fellesskapet av finansinstitusjoner nevnt i bokstav a)-e) med hovedkontor i eller utenfor Fellesskapet,
- 3) «formuesgoder» alle typer eiendeler, materielle eller immaterielle, fast eiendom eller løsøre samt juridiske dokumenter eller virkemidler i enhver form, herunder elektroniske eller digitale, som dokumenterer eiendomsrett til eiendelene eller rettigheter knyttet til dem,
- 4) «kriminell virksomhet» alle former for kriminell deltaking i et alvorlig lovbrudd,
- 5) «alvorlig lovbrudd» minst
 - a) handlinger som omhandlet i artikkel 1-4 i rammebeslutning 2002/475/JIS,
 - b) alle lovbrudd som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav a) i De forente nasjoners konvensjon av 1988 om ulovlig håndtering av og handel med narkotika og psykotrope stoffer,
 - c) kriminelle organisasjoners virksomhet som definert i artikkel 1 i Rådets felles handling 98/733/JIS av 21. desember 1998 om å gjøre det straffbart å delta i en kriminell organisasjon i Den europeiske unions medlemsstater⁽⁵⁾,
 - d) bedrageri, i det minste alvorlige tilfeller, som definert i artikkel 1 nr. 1 og artikkel 2 i Konvensjonen om vern av De europeiske fellesskaps finansielle interesser⁽⁶⁾,
 - e) korrupsjon,
 - f) alle lovbrudd som kan straffes med fengsel eller et sikringstiltak av en lengste varighet på over ett år, eller for stater som har en laveste terskel for lovbrudd i sitt rettssystem, alle lovbrudd som kan straffes med fengsel eller et sikringstiltak av en minste varighet på over seks måneder,

⁽¹⁾ EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF.

⁽³⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 9 av 15.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 351 av 29.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 316 av 27.11.1995, s. 49.

- 6) «reell eier» fysisk(e) person(er) som i siste instans eier eller kontrollerer kunden og/eller den fysiske personen som en transaksjon eller handling gjennomføres på vegne av. Reell eier omfatter minst
- a) for selskaper:
 - i) den eller de fysiske personer som i siste instans eier eller kontrollerer et rettssubjekt gjennom direkte eller indirekte eierskap eller kontroll over en tilstrekkelig prosentdel av aksjene eller stemmerettighetene i dette rettssubjektet, herunder ved hjelp av beholdning av ihendehaveraksjer, unntatt selskaper som er notert på et regulert marked som er underlagt opplysningsplikt i samsvar med Fellesskapets regelverk eller tilsvarende internasjonale standarder; en prosentdel på 25 % pluss én aksje anses som tilstrekkelig til å oppfylle dette kriteriet,
 - ii) den eller de fysiske personer som på annen måte utøver kontroll over ledelsen av et rettssubjekt,
 - b) for juridiske personer, som stiftelser, og rettslige ordninger, som forvaltningsselskaper, som forvalter og fordeler midler:
 - i) dersom de framtidige mottakerne allerede er bestemt, den eller de fysiske personer som tilgodeses med minst 25 % av formuesgodene i en rettslig ordning eller et rettssubjekt,
 - ii) dersom de enkeltpersoner som tilgodeses av den juridiske personen eller rettslige ordningen, ennå ikke er bestemt, den persongruppen i hvis hovedinteresse den juridiske personen eller rettslige ordningen er opprettet eller innrettet,
 - iii) den eller de fysiske personer som utøver kontroll over minst 25 % av formuesgodene i en rettslig ordning eller et rettssubjekt,
- 7) «yter av tjenester til forvaltningsselskaper og andre selskaper» enhver fysisk eller juridisk person som i forretningssammenheng yter noen av følgende tjenester til tredjemann:
- a) oppretter selskaper eller andre juridiske personer,
 - b) opptre som eller sørger for at en annen person opptre som leder eller sekretær for et selskap, deltaker i et kommandittselskap eller en lignende stilling for andre juridiske personer,
 - c) sørger for et forretningskontor, en forretningsadresse, administrativ adresse eller postadresse og andre tilknyttede tjenester for et selskap, et kommandittselskap eller en annen juridisk person eller rettslig ordning,
 - d) opptre som eller sørger for at en annen person opptre som forvalter for et klassisk forvaltningsselskap eller en lignende rettslig ordning,
 - e) opptre som eller sørger for at en annen person opptre som aksjonær med fullmakt fra en annen person, bortsett fra selskaper som er notert på et regulert marked som er underlagt opplysningsplikt i samsvar med Fellesskapets regelverk eller tilsvarende internasjonale standarder,
- 8) «politisk utsatte personer» fysiske personer som har eller har hatt viktige offentlige verv, samt nære familiemedlemmer eller personer som er kjent som nære medarbeidere,
- 9) «forretningsforbindelse» en forretningsmessig, yrkesmessig eller handelsmessig forbindelse som henger sammen med den yrkesvirksomhet som utøves av institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, og som på tidspunktet for opprettelse av kontakten, forventes å ha en viss varighet,
- 10) «tomt bankselskap» en kredittinstitusjon eller en institusjon som driver tilsvarende virksomhet, som er opprettet i en stat der det ikke er fysisk til stede med en egentlig ledelse og administrasjon, og som ikke er tilknyttet et regulert finanskonsern.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal sørge for at bestemmelsene i dette direktiv utvides helt eller delvis til å omfatte andre yrker og kategorier av foretak enn institusjonene og personene nevnt i artikkel 2 nr. 1, som driver virksomhet som med stor sannsynlighet kan brukes til formål knyttet til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

2. Dersom en medlemsstat beslutter å utvide bestemmelsene i dette direktiv til å omfatte andre yrker og kategorier av foretak enn dem som er nevnt i artikkel 2 nr. 1, skal den underrette Kommissjonen om dette.

Artikkel 5

Medlemsstatene kan på det området som omfattes av dette direktiv, vedta eller opprettholde strengere bestemmelser for å hindre hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

KAPITTEL II

KUNDEKONTROLLKRAV

AVSNITT 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 6

Medlemsstatene skal forby sine kreditt- og finansinstitusjoner å føre anonyme kontoer eller bankbøker. Som unntak fra artikkel 9 nr. 6 skal medlemsstatene i alle tilfeller kreve at eiere og mottakere av eksisterende anonyme kontoer eller anonyme bankbøker gjennomgår kundekontrolltiltak snarest mulig og i alle fall innen slike kontoer eller bankbøker brukes på noen måte.

Artikkel 7

De institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, skal anvende kundekontrolltiltak i følgende tilfeller:

- a) når de oppretter en forretningsforbindelse,
- b) når de leilighetsvis utfører transaksjoner som beløper seg til minst 15 000 euro, enten transaksjonen utføres i én enkelt operasjon eller i flere operasjoner som ser ut til å henge sammen,
- c) når det er mistanke om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, uavhengig av eventuelle unntak, fritak eller terskler,
- d) når det er tvil om hvorvidt tidligere innhentede kundeidentifikasjonsopplysninger er riktige eller tilstrekkelige.

Artikkel 8

1. Kundekontrolltiltak skal omfatte:

- a) identifikasjon av kunden og kontroll av kundens identitet på grunnlag av dokumenter, data eller opplysninger innhentet fra en pålitelig og uavhengig kilde,
- b) eventuelt identifikasjon av reell eier, idet det treffes egnede tiltak på grunnlag av risiko for å kontrollere vedkommendes identitet, slik at institusjonen eller personen som omfattes av dette direktiv, er forvisset om at den vet hvem den reelle eier er, herunder at det for juridiske personer, forvaltningsselskaper og lignende rettslige ordninger treffes egnede tiltak på grunnlag av risiko for å forstå kundens eier- og kontrollstruktur,
- c) innhenting av opplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsiktede art,
- d) vedvarende kontroll med forretningsforbindelsen, herunder undersøkelse av transaksjoner som utføres som ledd i forretningsforbindelsen, for å sikre at transaksjonene

som utføres, er i samsvar med institusjonens eller personens kjennskap til kunden, forretningsvirksomheten og risikoprofilen, herunder om nødvendig midlenes opprinnelse, samt ajourføring av dokumentene, dataene og opplysningene.

2. De institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, anvender hvert av kundekontrolltiltakene omhandlet i nr. 1, men kan avgjøre omfanget av slike tiltak på grunnlag av en risikovurdering avhengig av typen kunde, forretningsforbindelse, produkt eller transaksjon. De institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, skal kunne godtgjøre overfor vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 37, herunder selvregulerende organer, at omfanget av tiltakene er passende ut fra risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Artikkel 9

1. Medlemsstatene skal kreve at kontrollen av kundens og den reelle eiers identitet finner sted før en forretningsforbindelse opprettes eller transaksjonen utføres.

2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene tillate at kontrollen av kundens og den reelle eiers identitet fullføres under opprettelsen av en forretningsforbindelse dersom dette er nødvendig for ikke å avbryte den normale forretningsvirksomheten og det er lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. I slike situasjoner skal disse framgangsmåtene avsluttes snarest mulig etter første kontakt.

3. Som unntak fra nr. 1 og 2 kan medlemsstatene i forbindelse med livsforsikringsforetak tillate at kontroll av identiteten til den som er begunstiget i henhold til politen, finner sted etter at forretningsforbindelsen er opprettet. I så fall skal kontrollen finne sted på eller før utbetalingstidspunktet, eller på eller før det tidspunkt da den begunstigede akter å utøve sine rettigheter i henhold til politen.

4. Som unntak fra nr. 1 og 2 kan medlemsstatene tillate at det åpnes en bankkonto, forutsatt at det finnes tilstrekkelige garantier for å sikre at transaksjonen ikke utføres av kunden eller på dennes vegne før nevnte krav er oppfylt i sin helhet.

5. Medlemsstatene skal i tilfeller der den aktuelle institusjon eller person ikke er i stand til å oppfylle kravene i bokstav a), b) og c) i artikkel 8 nr. 1, kreve av vedkommende ikke utfører en transaksjon via en bankkonto, oppretter en forretningsforbindelse eller utfører transaksjonen, eller at vedkommende skal avvikle forretningsforbindelsen, og skal overveie å underrette den finansielle etterretningssenheten om kunden i samsvar med artikkel 22.

Medlemsstatene er ikke forpliktet til å anvende foregående ledd i situasjoner der notarere, andre uavhengige jurister, revisorer, eksterne regnskapsførere og skatterådgivere er i ferd med å vurdere klientens rettslige stilling eller med å forsvare eller representere klienten under eller i forbindelse med en rettergang, herunder rådgivning om innledning eller unngåelse av slik rettergang.

6. Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, anvender framgangsmåtene for kundekontroll ikke bare på nye kunder, men også på eksisterende kunder på passende tidspunkter på grunnlag av en risikovurdering.

Artikkel 10

1. Medlemsstatene skal kreve at alle kasinokunder identifiseres, og at deres identitet kontrolleres dersom de kjøper eller bytter spillesjetonger til en verdi av minst 2 000 euro.

2. Kasinoer som er underlagt offentlig tilsyn, skal i alle tilfeller anses å oppfylle kundekontrollkravene dersom de registrerer, fastslår og kontrollerer identiteten til sine kunder allerede før eller ved inngangen til lokalet, uavhengig av hvor mange spillesjetonger som kjøpes.

AVSNITT 2

Forenklet kundekontroll

Artikkel 11

1. Som unntak fra artikkel 7 bokstav a), b) og d), artikkel 8 og artikkel 9 nr. 1 skal de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, ikke være underlagt kravene i nevnte artikler dersom kunden er en kreditt- eller finansinstitusjon som omfattes av dette direktiv, eller en kreditt- eller finansinstitusjon i en tredjestat som pålegger krav som tilsvarer dem som er fastsatt i dette direktiv, og det føres tilsyn med oppfyllelsen av disse kravene.

2. Som unntak fra artikkel 7 bokstav a), b) og d), artikkel 8 og artikkel 9 nr. 1 kan medlemsstatene tillate at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, ikke anvender kundekontroll med hensyn til

a) børsnoterte selskaper hvis verdipapirer er opptatt til notering på et regulert marked i henhold til direktiv

2004/39/EF i en eller flere medlemsstater og børsnoterte selskaper fra tredjestater som er underlagt opplysningsplikt i samsvar med Fellesskapets regelverk,

b) reelle eiere av felles kontoer som føres av notarere og andre uavhengige jurister fra medlemsstatene, eller fra tredjestater, forutsatt at de er underlagt krav om å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i samsvar med internasjonale standarder, og at det føres tilsyn med oppfyllelsen av disse kravene, og forutsatt at opplysninger om identiteten til den reelle eier på anmodning er tilgjengelige for institusjoner som fungerer som depositarer for felles kontoer,

c) nasjonale offentlige myndigheter,

eller for andre kunder som utgjør en lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og som oppfyller kriteriene fastsatt i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b).

3. I tilfellene nevnt i nr. 1 og 2 skal de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, i alle tilfeller samle inn tilstrekkelige opplysninger til å fastslå om kunden er berettiget til unntakene nevnt i disse numre.

4. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen når de anser at en tredjestat oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 1 eller 2, eller i andre situasjoner som oppfyller de tekniske kriteriene fastsatt i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b).

5. Som unntak fra artikkel 7 bokstav a), b) og d), artikkel 8 og artikkel 9 nr. 1 kan medlemsstatene tillate at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, ikke anvender kundekontroll med hensyn til

a) livsforsikringspoliser der den årlige premien er på høyst 1 000 euro, eller der engangspremien er på høyst 2 500 euro,

b) forsikringspoliser for pensjonsordninger der det ikke foreligger noen gjenkjøpsklausul, og der polisen ikke kan brukes som sikkerhet,

c) pensjonsordninger eller lignende ordninger som gir pensjonsytelser til ansatte, der bidragene innbetales i form av fradrag i lønn og reglene for ordningen ikke tillater overdragelse av et medlems rettigheter i henhold til ordningen,

d) elektroniske penger som definert i artikkel 1 nr. 3 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet⁽¹⁾, der det høyeste beløp som lagres i den elektroniske innretningen, er 150 euro dersom innretningen ikke kan lades, eller det fastsettes en grense på 2 500 euro for det samlede overførte beløp i et kalenderår dersom den kan lades, med mindre ihendehaveren som omhandlet i artikkel 3 i direktiv 2000/46/EF har innløst et beløp på minst 1 000 euro i samme kalenderår,

eller med hensyn til andre produkter eller transaksjoner som utgjør en lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og som oppfyller de tekniske kriteriene fastsatt i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b).

Artikkel 12

Dersom Kommisjonen treffer beslutning i henhold til artikkel 40 nr. 4, skal medlemsstatene forby de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, å anvende forenklet kundekontroll på kreditt- og finansinstitusjoner eller børsnoterte selskaper fra berørte tredjestater eller andre foretak i situasjoner som oppfyller de tekniske kriteriene fastsatt i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav b).

AVSNITT 3

Utvidet kundekontroll

Artikkel 13

1. Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, på grunnlag av en risikovurdering anvender utvidede kundekontrolltiltak i tillegg til tiltakene nevnt i artikkel 7, artikkel 8 og artikkel 9 nr. 6 i situasjoner som ut fra sin art kan innebære økt risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og i hvert fall i situasjonene omhandlet i nr. 2, 3 og 4 og andre situasjoner som innebærer høy risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og som oppfyller de tekniske kriteriene fastsatt i henhold til artikkel 40 nr. 1 bokstav c).

2. Dersom kunden ikke har vært fysisk til stede for å identifisere seg, skal medlemsstatene kreve at disse institusjonene og personene treffer særlige og egnede tiltak for å kompensere for den høyere risikoen, for eksempel ved å anvende ett eller flere av følgende tiltak:

- a) sikring av at kundens identitet fastslås ved hjelp av ytterligere dokumenter, data eller opplysninger,
- b) utfyllende tiltak for å kontrollere eller sertifisere de leverte dokumenter, eller kreve en bekreftende attestering fra en kreditt- eller finansinstitusjon som omfattes av dette direktiv,
- c) sikring av at første betaling i forbindelse med transaksjoner foretas via en konto som er åpnet i kundens navn hos en kredittinstitusjon.

3. Ved korrespondentbankforbindelser over landegrensene med en motpart i en tredjestat skal medlemsstatene kreve at deres kredittinstitusjoner

- a) innhenter tilstrekkelige opplysninger om motparten til fullt ut å forstå arten av dens virksomhet og på grunnlag av offentlig tilgjengelige opplysninger fastslå institusjonens omdømme og tilsynets kvalitet,
- b) vurdere korrespondentinstitusjonens kontroll med hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme,
- c) innhente godkjenning fra øverste ledelse før opprettelse av nye korrespondentbankforbindelser,
- d) dokumentere de enkelte institusjoners respektive ansvar,
- e) i forbindelse med gjennomstrømningskontoer forsikre seg om at korrespondentkredittinstitusjonen har kontrollert identiteten til og utført kundekontroll av kunder som har direkte tilgang til kontoer hos korrespondentinstitusjonen, og at den på anmodning er i stand til å framlegge relevante kundekontrolldata for korrespondentinstitusjonen.

4. Med hensyn til transaksjoner eller forretningsforbindelser med politisk utsatte personer som er bosatt i en annen medlemsstat eller en tredjestat, skal medlemsstatene kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv,

- a) har til rådighet egnede framgangsmåter på grunnlag av risiko, for å fastslå om kunden er en politisk utsatt person,
- b) innhenter godkjenning fra øverste ledelse ved opprettelse av forretningsforbindelser med sine kunder,
- c) treffer egnede tiltak for å fastslå opprinnelsen til formue og midler som inngår i forretningsforbindelsen eller transaksjonen,
- d) gjennomfører løpende utvidet tilsyn med forretningsforbindelsen.

⁽¹⁾ EFT L 275 av 27.10.2000, s. 39.

5. Medlemsstatene skal forby kredittinstitusjoner å inngå eller opprettholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskap, og skal kreve at kredittinstitusjoner treffer egnede tiltak for å sikre at de ikke inngår eller opprettholder korrespondentbankforbindelser med en bank som er kjent for å tillate at dens kontoer brukes av tomme bankselskaper.

6. Medlemsstatene skal sikre at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, er særlig oppmerksomme på enhver risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme som kan forekomme i forbindelse med produkter eller transaksjoner som kan fremme anonymitet, og om nødvendig treffer tiltak for å hindre at de brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

AVSNITT 4

Tredjemanns oppfyllelse av kravene

Artikkel 14

Medlemsstatene kan tillate at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, overlater til tredjemann å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c). Ansvar for at disse kravene er oppfylt, påhviler imidlertid i siste instans den institusjon eller person som omfattes av dette direktiv, og som benytter seg av tredjemann.

Artikkel 15

1. Dersom en medlemsstat tillater at kreditt- og finansinstitusjoner som er omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 1) eller 2) og som befinner seg på dens territorium, benyttes som tredjemann nasjonalt, skal medlemsstaten i alle tilfeller tillate at institusjoner og personer som er omhandlet i artikkel 2 nr. 1 og som befinner seg på dens territorium, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14 anerkjenner og godtar resultatet av den kundekontrollen som kreves i henhold til artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c) og utføres i samsvar med dette direktiv av en institusjon omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 1) eller 2) i en annen medlemsstat, med unntak av vekselekontorer eller pengeoverføringskontorer, og som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 16 og 18, selv om dokumentene eller dataene som disse kravene er basert på, er forskjellige fra dem som kreves i den medlemsstaten kunden henvender seg til.

2. Dersom en medlemsstat tillater at vekselekontorer og pengeoverføringskontorer som er omhandlet i artikkel 3 nr. 2 bokstav a) og som befinner seg på dens territorium, benyttes som tredjemann nasjonalt, skal medlemsstaten i alle tilfeller tillate at de i samsvar med artikkel 14 anerkjenner og godtar

resultatet av den kundekontrollen som kreves i henhold til artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c) og utføres i samsvar med dette direktiv av samme kategori institusjon i en annen medlemsstat og som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 16 og 18, selv om dokumentene eller dataene som disse kravene er basert på, er forskjellige fra dem som kreves i den medlemsstaten som kunden henvender seg til.

3. Dersom en medlemsstat tillater at personene som er omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a)-c), og som befinner seg på dens territorium, benyttes som tredjemann nasjonalt, skal medlemsstaten i alle tilfeller tillate at de i samsvar med artikkel 14 anerkjenner og godtar resultatet av den kundekontrollen som kreves i henhold til artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c) og utføres i samsvar med dette direktiv av en person omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a)-c) i en annen medlemsstat og som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 16 og 18, selv om dokumentene eller dataene som disse kravene er basert på, er forskjellige fra dem som kreves i medlemsstaten som kunden henvender seg til.

Artikkel 16

1. I dette avsnitt menes med «tredjemann» institusjoner og personer som er oppført i artikkel 2, eller tilsvarende institusjoner og personer som befinner seg i en tredjestat, og som oppfyller følgende krav:

- a) de er underlagt yrkesmessig registreringsplikt i henhold til gjeldende lovgivning,
- b) de anvender kundekontrollkrav og krav til oppbevaring av opplysninger som fastsatt i dette direktiv eller tilsvarende, og det føres tilsyn med at de oppfyller kravene i dette direktiv, i samsvar med kapittel V avsnitt 2, eller de befinner seg i en tredjestat som pålegger krav som tilsvarer dem som er fastsatt i dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om tilfeller der de anser en tredjestat for å oppfylle vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav b).

Artikkel 17

Dersom Kommisjonen treffer beslutning i henhold til artikkel 40 nr. 4, skal medlemsstatene forby de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, å benytte seg av tredjemann fra den berørte tredjestat for å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c).

Artikkel 18

1. Tredjemann skal umiddelbart stille opplysninger som det bes om i henhold til kravene i artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c), til rådighet for den institusjon eller person som omfattes av dette direktiv, og som kunden henvender seg til.

2. Tredjemann skal på anmodning umiddelbart oversende relevante kopier av identifikasjons- og kontrollopplysninger og annen relevant dokumentasjon av identiteten til kunden eller den reelle eieren til den institusjon eller person som omfattes av dette direktiv, og som kunden henvender seg til.

Artikkel 19

Dette avsnitt får ikke anvendelse på utsettings- eller agenturforhold der yteren av den utsatte tjenesten eller agenten i henhold til avtalen anses som en del av den institusjon eller person som omfattes av dette direktiv.

KAPITTEL III

MELDINGSPLIKT

*AVSNITT 1**Alminnelige bestemmelser**Artikkel 20*

Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, er særlig oppmerksomme på enhver virksomhet som de på grunn av virksomhetens art anser som særlig utsatt for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, særlig ved kompliserte eller uvanlig store transaksjoner og alle uvanlige transaksjonsmønstre som ikke har noe klart økonomisk eller påviselig lovlig formål.

Artikkel 21

1. Hver medlemsstat skal opprette en finansiell etterretningsenhet for effektivt å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

2. Den finansielle etterretningsenheten skal opprettes som en sentral nasjonal enhet. Den skal ha ansvar for å motta (og i den grad det er tillatt, be om), analysere og til vedkommende myndigheter viderefordre opplysninger som gjelder mulig hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, eller som kreves i henhold til nasjonal lov eller forskrifter. Den skal tildeles tilstrekkelige ressurser til at den kan utføre sine oppgaver.

3. Medlemsstatene skal sørge for at den finansielle etterretningsenheten i rett tid direkte eller indirekte har tilgang til de finansielle og administrative opplysninger samt opplysninger om lovhåndheving som den trenger for å utføre sine oppgaver.

Artikkel 22

1. Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, samt eventuelt deres ledere og ansatte, samarbeider fullt ut

a) ved omgående å underrette den finansielle etterretningsenheten på eget initiativ når institusjonen eller personen som omfattes av dette direktiv, vet, har mistanke om eller har rimelig grunn til å anta at hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme finner sted, har funnet sted eller har vært forsøkt,

b) ved omgående på anmodning fra den finansielle etterretningsenheten å gi denne alle nødvendige opplysninger etter framgangsmåten fastsatt i gjeldende lovgivning.

2. Opplysningene omhandlet i nr. 1 skal oversendes til den finansielle etterretningsenheten i medlemsstaten på hvis territorium den institusjon eller person som oversender opplysningene, befinner seg. Opplysningene oversendes normalt av den eller de personer som er utpekt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 34.

Artikkel 23

1. Som unntak fra artikkel 22 nr. 1 kan medlemsstatene, for personene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a) og b), utpeke et egnet selvregulerende organ for det berørte yrket som den myndighet som skal underrettes i første instans, i stedet for den finansielle etterretningsenheten. Med forbehold for nr. 2 skal det utpekte selvregulerende organ i slike tilfeller raskt og ufiltrert viderefordre opplysningene til den finansielle etterretningsenheten.

2. Medlemsstatene er ikke forpliktet til å anvende kravene fastsatt i artikkel 22 nr. 1 på notarer, andre uavhengige jurister, revisorer, eksterne regnskapsførere og skatterådgivere med hensyn til opplysninger som de mottar fra eller innhenter om en av sine klienter i forbindelse med at de vurderer klientens rettslige stilling eller forsvarer eller representerer klienten under eller i forbindelse med en rettergang, herunder rådgivning om innledning eller unngåelse av slik rettergang, enten opplysningene mottas eller innhentes før, under eller etter slik rettergang.

Artikkel 24

1. Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, avstår fra å utføre transaksjoner som de vet eller mistenker for å ha forbindelse med hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, til de i samsvar med artikkel 22 nr. 1 bokstav a) har gjennomført de nødvendige tiltak. Det kan i samsvar med medlemsstatenes lovgivning gis instruksjoner om at transaksjonen ikke utføres.

2. Dersom det er mistanke om at en slik transaksjon innebærer hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og dersom det er umulig å unnlate å utføre transaksjonen eller dersom en unnlattelse vil kunne hindre forfølgelse av dem som tilgodeses av en mistenkt transaksjon med henblikk på hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, skal de berørte institusjoner og personer umiddelbart etterpå underrette den finansielle etterretningsenheten.

Artikkel 25

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 37 omgående underretter den finansielle etterretningsenheten dersom de ved inspeksjon hos institusjoner eller personer som omfattes av dette direktiv, eller på annen måte oppdager forhold som kan ha forbindelse med hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

2. Medlemsstatene skal sikre at tilsynsorganer som i henhold til lover og forskrifter fører tilsyn med aksje-, valuta- og derivatmarkedene, underretter den finansielle etterretningsenheten dersom de oppdager forhold som kan ha forbindelse med hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 26

Dersom en institusjon eller en person som omfattes av dette direktiv, eller en ansatt eller leder hos en slik institusjon eller person, i god tro som omhandlet i artikkel 22 nr. 1 og artikkel 23 gir videre opplysningene omhandlet i artikkel 22 og 23, er dette ikke å anse som brudd på en eventuell taushetsplikt i henhold til kontrakt eller lover og forskrifter, og medfører ikke noen form for ansvar for institusjonen eller personen eller disses ledere eller ansatte.

Artikkel 27

Medlemsstatene skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å verne ansatte hos institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, mot å bli utsatt for trusler og represalier som følge av at de melder om mistanke om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme internt eller til den finansielle etterretningsenheten.

*AVSNITT 2***Opplysningsforbud***Artikkel 28*

1. De institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, samt deres ledere og ansatte skal ikke opplyse den berørte kunde eller tredjemann om at opplysninger er overført i samsvar med artikkel 22 og 23, eller at det foregår etterforskning av hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

2. Forbudet fastsatt i nr. 1 skal ikke omfatte viderefremidling til vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 37, herunder de

selvregulerende organer, eller viderefremidling for formål knyttet til håndheving av loven.

3. Forbudet fastsatt i nr. 1 er ikke til hinder for opplysningsutveksling mellom institusjoner fra medlemsstatene eller fra tredjestater dersom de oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 11 nr. 1 og tilhører samme gruppe som definert i artikkel 2 nr. 12 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat⁽¹⁾.

4. Forbudet fastsatt i nr. 1 er ikke til hinder for opplysningsutveksling mellom personene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a) og b) fra medlemsstatene eller fra tredjestater som pålegger krav tilsvarende dem som er fastsatt i dette direktiv, og som utøver sin yrkesvirksomhet innenfor samme juridiske person eller nett, enten de er ansatt eller ikke. I denne artikkel menes med «nett» den mer omfattende strukturen som personen tilhører, og som har felles eierskap, ledelse eller samsvars kontroll.

5. For institusjonene eller personene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 1 og 2) samt punkt 3) bokstav a) og b) i tilfeller som gjelder samme kunde og samme transaksjon, der to eller flere institusjoner eller personer er involvert, er forbudet fastsatt i nr. 1 ikke til hinder for opplysningsutveksling mellom relevante institusjoner eller personer, forutsatt at de befinner seg i en medlemsstat, eller i en tredjestat som pålegger krav som tilsvarende dem som er fastsatt i dette direktiv, og at de tilhører samme yrkeskategori og er underlagt tilsvarende forpliktelser med hensyn til taushetsplikt og vern av personopplysninger. De utvekslede opplysningene skal anvendes utelukkende med sikte på å forebygge hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

6. Dersom personene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a) og b) forsøker å få en klient til å avstå fra å begå en ulovlig handling, skal det ikke som viderefremidling av opplysninger i henhold til nr. 1.

7. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om tilfeller der de anser at en tredjestat oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 3, 4 eller 5.

Artikkel 29

Dersom Kommisjonen treffer beslutning i henhold til artikkel 40 nr. 4, skal medlemsstatene forby utveksling av opplysninger mellom institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, og institusjoner og personer fra den berørte tredjestat.

⁽¹⁾ EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1.

KAPITTEL IV

**OPPBEVARING AV OPPLYSNINGER OG
STATISTISKE DATA***Artikkel 30*

Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, oppbevarer følgende dokumenter og opplysninger til bruk i en eventuell etterforskning eller analyse av mulig hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme foretatt av den finansielle etterretningsenheten eller vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal lovgivning:

- a) for kundekontroll, en kopi av eller henvisninger til de bevis som kreves, i et tidsrom på minst fem år etter avslutningen av forretningsforbindelsen med kunden,
- b) for forretningsforbindelser og transaksjoner, underlagsdokumenter og registreringer bestående av de opprinnelige dokumentene eller kopier som er gyldige i forbindelse med en rettergang i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, i et tidsrom på minst fem år etter at transaksjonene er utført eller forretningsforbindelsen avsluttet.

Artikkel 31

1. Medlemsstatene skal kreve at de kreditt- og finansinstitusjoner som omfattes av dette direktiv, dersom det er relevant, treffer tiltak som minst tilsvare dem som er fastsatt i dette direktiv med hensyn til kundekontroll og oppbevaring av opplysninger, i sine filialer i tredjestater og i datterforetak i tredjestater, der de har aksjeflertallet.

Dersom tredjestatens lovgivning ikke tillater anvendelse av slike tilsvarende tiltak, skal medlemsstatene kreve at berørte kreditt- eller finansinstitusjoner underretter vedkommende myndigheter i den relevante hjemstat om dette.

2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der lovgivningen i en tredjestat ikke tillater anvendelse av tiltakene som kreves i henhold til nr. 1 første ledd, og samordnede tiltak kan treffes for å finne en løsning.

3. Dersom lovgivningen i tredjestaten ikke gjør det mulig å anvende tiltakene som kreves i henhold til nr. 1 første ledd, skal medlemsstatene kreve at kreditt- eller finansinstitusjonene treffer ytterligere tiltak for effektivt å håndtere risikoen for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 32

Medlemsstatene skal kreve at deres kreditt- og finansinstitusjoner har ordninger som gjør det mulig for dem i samsvar med sin nasjonale lovgivning raskt og fullstendig å besvare forespørsler fra den finansielle etterretningsenheten, eller fra andre myndigheter, om hvorvidt de har eller i de siste fem år har hatt en forretningsforbindelse med nærmere angitte fysiske eller juridiske personer, samt denne forbindelsens art.

Artikkel 33

1. Medlemsstatene skal ved å føre omfattende statistikker over forhold som er relevante for effektiviteten til deres ordninger for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, sikre at de kan vurdere disse ordningenes effektivitet.

2. Slike statistikker skal som et minstekrav omfatte antall meldinger om mistenkelige transaksjoner til den finansielle etterretningsenheten, oppfølgingen av disse meldingene og en angivelse på årsbasis av antall tilfeller som er etterforsket, antall personer som er siktet, antall personer som er dømt for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og omfanget av formuesgoder som er fryst, beslaglagt eller konfiskert.

3. Medlemsstatene skal sørge for at det offentliggjøres en konsolidert oversikt over disse statistikkene.

KAPITTEL V

HÅNDHEVINGSTILTAK*AVSNITT 1**Interne framgangsmåter, opplæring og tilbakemelding**Artikkel 34*

1. Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, innfører passende og egnede tiltak og framgangsmåter for kundekontroll, melding, oppbevaring av opplysninger, internkontroll, risikovurdering, risikohåndtering, kontroll med overholdelse av de aktuelle bestemmelsene og kommunikasjon for å forebygge og hindre hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

2. Medlemsstatene skal kreve at de kreditt- og finansinstitusjoner som omfattes av dette direktiv, gir opplysninger om relevante tiltak og framgangsmåter som eventuelt får anvendelse på deres filialer og på datterforetak i tredjestater der de har aksjeflertallet.

Artikkel 35

1. Medlemsstatene skal kreve at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, treffer de tiltak som er nødvendige for at deres relevante ansatte skal få kjennskap til bestemmelsene som gjelder i henhold til dette direktiv.

Disse tiltakene skal omfatte de relevante ansattes deltaking i særlige videreopplæringsprogrammer som hjelper dem å gjenkjenne transaksjoner som kan ha forbindelse med hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, og lærer dem hvordan de skal opptre i slike tilfeller.

Dersom en fysisk person som faller inn under en av kategoriene i artikkel 2 nr. 1 punkt 3), utøver sin yrkesvirksomhet som ansatt hos en juridisk person, gjelder forpliktelsene i dette avsnitt den juridiske personen og ikke den fysiske personen.

2. Medlemsstatene skal sørge for at de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv, har tilgang til ajourførte opplysninger om metoder som anvendes ved hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, og om holdepunkter som gjør det mulig å oppdage mistenkelige transaksjoner.

3. Medlemsstatene skal sørge for at det om mulig gis tilbakemelding i rett tid om anvendeligheten av og oppfølgingen av meldinger om mistenkt hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

*AVSNITT 2**Tilsyn**Artikkel 36*

1. Medlemsstatene skal fastsette at veksekontorer og ytere av tjenester til forvaltningsselskaper og andre selskaper skal godkjennes eller registreres, og at kasinoer må ha tillatelse for å kunne drive sin virksomhet på lovlig vis. Med forbehold for framtidig fellesskapsregelverk skal medlemsstatene fastsette at pengeoverføringskontorer skal godkjennes eller registreres for å kunne drive sin virksomhet på lovlig vis.

2. Medlemsstatene skal kreve at vedkommende myndigheter nekter å godkjenne eller registrere foretakene omhandlet i nr. 1 dersom de ikke er overbevist om at de personer som i praksis leder eller skal lede disse foretakenes drift, eller de reelle eierne er pålitelige og egnet.

Artikkel 37

1. Medlemsstatene skal minst kreve at vedkommende myndigheter effektivt overvåker og treffer de nødvendige

tiltak for å sikre at kravene i dette direktiv oppfylles av alle de institusjoner og personer som omfattes av dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndigheter har tilstrekkelige fullmakter, herunder fullmakt til å kreve framlegging av alle opplysninger som er relevante for å føre tilsyn med oppfyllelsen av plikter og utføre kontroller, og at de har tilstrekkelige ressurser til å utføre sine oppgaver.

3. For kreditt- og finansinstitusjoner og kasinoer skal vedkommende myndigheter ha utvidet tilsynsfullmakter, særlig mulighet til å utføre inspeksjoner på stedet.

4. For de fysiske og juridiske personer omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a)-e) kan medlemsstatene tillate at oppgavene nevnt i nr. 1 utføres på grunnlag av en risikovurdering.

5. For personene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a) og b) kan medlemsstatene tillate at oppgavene nevnt i nr. 1 utføres av selvregulerende organer, forutsatt at disse oppfyller bestemmelsene i nr. 2.

*AVSNITT 3**Samarbeid**Artikkel 38*

Kommisjonen skal yte den bistand som er nødvendig for å lette samordningen, herunder utveksling av opplysninger mellom finansielle etterretningsenheter i Fellesskapet.

*AVSNITT 4**Sanksjoner**Artikkel 39*

1. Medlemsstatene skal sørge for at fysiske og juridiske personer som omfattes av dette direktiv, kan holdes ansvarlige for overtredelse av de nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Med forbehold for medlemsstatenes rett til å anvende strafferettslige sanksjoner skal medlemsstatene i samsvar med sin nasjonale lovgivning sørge for at det kan treffes egnede forvaltningsmessige tiltak eller administrative sanksjoner mot kreditt- og finansinstitusjoner som overtrer de nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv. Medlemsstatene skal sørge for at disse tiltakene eller sanksjonene er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

3. For juridiske personer skal medlemsstatene sørge for at de i det minste kan holdes ansvarlige for overtredelser nevnt i nr. 1 som begås til deres fordel av en person som handler alene eller som del av et organ under den juridiske personen, og som har en ledende stilling hos den juridiske personen, basert på

- a) fullmakt til å representere den juridiske personen,
- b) myndighet til å treffe beslutninger på vegne av den juridiske personen, eller
- c) myndighet til å utøve kontroll innenfor den juridiske personen.

4. Utover tilfellene omhandlet i nr. 3 skal medlemsstatene sørge for at juridiske personer kan holdes ansvarlige dersom mangler ved tilsyn eller kontroll som skal utføres av en person som omhandlet i nr. 3, har gjort det mulig for en person som er underlagt den juridiske personens myndighet, å begå overtredelsene omhandlet i nr. 1 til fordel for den juridiske personen.

KAPITTEL VI

GJENNOMFØRINGSTILTAK

Artikkel 40

1. For å ta hensyn til den tekniske utvikling i kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og for å sikre ensartet gjennomføring av dette direktiv kan Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 41 nr. 2 vedta følgende gjennomføringstiltak:

- a) avklaring av de tekniske sidene ved definisjonene i artikkel 3 nr. 2 bokstav a) og d) og nr. 6, 7, 8, 9 og 10,
- b) fastsettelse av tekniske kriterier for vurdering av om situasjoner utgjør lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme som omhandlet i artikkel 11 nr. 2 og 5,
- c) fastsettelse av tekniske kriterier for vurdering av om situasjoner utgjør høy risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme som omhandlet i artikkel 13,
- d) fastsettelse av tekniske kriterier for vurdering av om det i henhold til artikkel 2 nr. 2 er berettiget ikke å anvende dette direktiv på visse juridiske eller fysiske personer som utøver finansiell virksomhet leilighetsvis eller i svært begrenset omfang.

2. Kommisjonen skal under alle omstendigheter vedta de første gjennomføringstiltak for å anvende nr. 1 bokstav b) og nr. 1 bokstav d) senest 15. juni 2006.

3. Kommisjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 41 nr. 2 tilpasse beløpene nevnt i artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav e), artikkel 7 bokstav b), artikkel 10 nr. 1 og artikkel 11 nr. 5 bokstav a) og d), idet det tas hensyn til Fellesskapets regelverk, den økonomiske utvikling og endringer i internasjonale standarder.

4. Dersom Kommisjonen fastslår at en tredjestat ikke oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 11 nr. 1 eller 2, artikkel 28 nr. 3, 4 eller 5, eller i tiltak truffet i henhold til denne artikkels nr. 1 bokstav b) eller artikkel 16 nr. 1 bokstav b), eller at tredjestatens lovgivning ikke tillater anvendelse av de tiltak som kreves i henhold til artikkel 31 nr. 1 første ledd, skal den treffe beslutning om det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 41 nr. 2.

Artikkel 41

1. Kommisjonen skal bistås av en komité for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, heretter kalt «komiteen».

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8, og forutsatt at de gjennomføringstiltak som vedtas etter denne framgangsmåten, ikke endrer de vesentlige bestemmelser i dette direktiv

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

4. Med forbehold for allerede vedtatte gjennomføringstiltak skal gjennomføringen av bestemmelsene i dette direktiv med hensyn til vedtakelse av tekniske regler og beslutninger etter framgangsmåten fastsatt i nr. 2 oppheves fire etter dette direktivs ikrafttredelse. Europaparlamentet og Rådet kan etter forslag fra Kommisjonen forlenge gyldigheten til de berørte bestemmelser etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251, og skal for dette formål gjennomgå dem før utløpet av fireårsperioden.

KAPITTEL VII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 42

Kommisjonen skal senest 15. desember 2009 og deretter minst hvert tredje år utarbeide en rapport om gjennomføringen av dette direktiv og framlegge den for Europaparlamentet og Rådet. I den første rapporten skal Kommisjonen ta med en særlig undersøkelse av behandlingen av advokater og andre uavhengige jurister.

Artikkel 43

Kommisjonen skal senest 15. desember 2010 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om terskelverdien i prosent nevnt i artikkel 3 nr. 6, idet det legges særlig vekt på den eventuelle nytten og de mulige følgene av å redusere prosentsatsene i bokstav a) punkt i), bokstav b) punkt i) og bokstav b) punkt iii) i artikkel 3 nr. 6 fra 25 % til 20 %. På grunnlag av rapporten kan Kommisjonen framlegge forslag til endring av dette direktiv.

Artikkel 44

Direktiv 91/308/EØF oppheves.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget.

Artikkel 45

1. Medlemsstatene skal innen 15. desember 2007 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom bestemmelsene i dette direktiv og de vedtatte nasjonale bestemmelser.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til

direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 46

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 47

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 26. oktober 2005.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

D. ALEXANDER

Formann

VEDLEGG
SAMMENLIGNINGSTABELL

Dette direktiv	Direktiv 91/308/EØF
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 2
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 1 bokstav C)
Artikkel 1 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 1 bokstav C) første strekpunkt
Artikkel 1 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 1 bokstav C) annet strekpunkt
Artikkel 1 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 1 bokstav C) tredje strekpunkt
Artikkel 1 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 1 bokstav C) fjerde strekpunkt
Artikkel 1 nr. 3	Artikkel 1 bokstav C) tredje ledd
Artikkel 1 nr. 4	
Artikkel 1 nr. 5	Artikkel 1 bokstav C) annet ledd
Artikkel 2 nr. 1 punkt 1)	Artikkel 2a nr. 1
Artikkel 2 nr. 1 punkt 2)	Artikkel 2a nr. 2
Artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav a), b) og d)-f)	Artikkel 2a nr. 3-7
Artikkel 2 nr. 1 punkt 3) bokstav c)	
Artikkel 2 nr. 2	
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 1 bokstav A)
Artikkel 3 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 1 bokstav B) nr. 1)
Artikkel 3 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 1 bokstav B) nr. 2)
Artikkel 3 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 1 bokstav B) nr. 3)
Artikkel 3 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 1 bokstav B) nr. 4)
Artikkel 3 nr. 2 bokstav e)	
Artikkel 3 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 1 bokstav B) annet ledd
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 1 bokstav D)
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 1 bokstav E) første ledd
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 1 bokstav E) annet ledd
Artikkel 3 nr. 5 bokstav a)	
Artikkel 3 nr. 5 bokstav b)	Artikkel 1 bokstav E) første strekpunkt

Dette direktiv	Direktiv 91/308/EØF
Artikkel 3 nr. 5 bokstav c)	Artikkel 1 bokstav E) andet strekpunkt
Artikkel 3 nr. 5 bokstav d)	Artikkel 1 bokstav E) tredje strekpunkt
Artikkel 3 nr. 5 bokstav e)	Artikkel 1 bokstav E) fjerde strekpunkt
Artikkel 3 nr. 5 bokstav f)	Artikkel 1 bokstav E) femte strekpunkt og tredje ledd
Artikkel 3 nr. 6	
Artikkel 3 nr. 7	
Artikkel 3 nr. 8	
Artikkel 3 nr. 9	
Artikkel 3 nr. 10	
Artikkel 4	Artikkel 12
Artikkel 5	Artikkel 15
Artikkel 6	
Artikkel 7 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 7 bokstav b)	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 7 bokstav c)	Artikkel 3 nr. 8
Artikkel 7 bokstav d)	Artikkel 3 nr. 7
Artikkel 8 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 8 nr. 1 bokstav b)-)	
Artikkel 8 nr. 2	
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 9 nr. 2-6	
Artikkel 10	Artikkel 3 nr. 5 og 6
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 3 nr. 9
Artikkel 11 nr. 2	
Artikkel 11 nr. 3 og 4	
Artikkel 11 nr. 5 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 11 nr. 5 bokstav b)	Artikkel 3 nr. 4
Artikkel 11 nr. 5 bokstav c)	Artikkel 3 nr. 4
Artikkel 11 nr. 5 bokstav d)	

Dette direktiv	Direktiv 91/308/EØF
Artikkel 12	
Artikkel 13 nr. 1 og 2	Artikkel 3 nr. 10 og 11
Artikkel 13 nr. 3-5	
Artikkel 13 nr. 6	Artikkel 5
Artikkel 14	
Artikkel 15	
Artikkel 16	
Artikkel 17	
Artikkel 18	
Artikkel 19	
Artikkel 20	Artikkel 5
Artikkel 21	
Artikkel 22	Artikkel 6 nr. 1 og 2
Artikkel 23	Artikkel 6 nr. 3
Artikkel 24	Artikkel 7
Artikkel 25	Artikkel 10
Artikkel 26	Artikkel 9
Artikkel 27	
Artikkel 28 nr. 1	Artikkel 8 nr. 1
Artikkel 28 nr. 2-7	
Artikkel 29	
Artikkel 30 bokstav a)	Artikkel 4 første strekpunkt
Artikkel 30 bokstav b)	Artikkel 4 annet strekpunkt
Artikkel 31	
Artikkel 32	
Artikkel 33	
Artikkel 34 nr. 1	Artikkel 11 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 34 nr. 2	
Artikkel 35 nr. 1 første ledd	Artikkel 11 nr. 1 bokstav b) første punktum
Artikkel 35 nr. 1 annet ledd	Artikkel 11 nr. 1 bokstav b) annet punktum
Artikkel 35 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 11 nr. 1 annet ledd

Dette direktiv	Direktiv 91/308/EØF
Artikel 35 nr. 2	
Artikel 35 nr. 3	
Artikel 36	
Artikel 37	
Artikel 38	
Artikel 39 nr. 1	Artikel 14
Artikel 39 nr. 2-4	
Artikel 40	
Artikel 41	
Artikel 42	Artikel 17
Artikel 43	
Artikel 44	
Artikel 45	Artikel 16
Artikel 46	Artikel 16